

GLASBENA UMETNOST OD ZAČETKA 20. STOLETJA DO DANES

Evropa v strahu pred 2. svetovno vojno

V prvi polovici 20. stoletja je ob resni glasbi zaživela tudi glasba, ki je na življenje gledala z lahkotnejše in bolj humorne strani. Ta glasba je imela namen ljudi v težkih kriznih in vse nasilnejših časih ljudi le zabavati. Operete in samospeve, ki so zasloveli zlasti v 19. stoletju, so v 20. in 30. letih 20. stoletja nasledili kabareti. To so bili nočni lokali za široke množice ljudi, v katerih so plesale plesalke na glasbo bolj ali manj znanih skladateljev tistega časa, ki so pisali jazz in lahkotno zabavno glasbo. V tistem času, ko je bila v zraku nevarnost nove vojne, so mnogi ljudi strah premagovali s poslušanjem in druženjem ob lahkotni glasbi. Pojavili so se novi popularni plesi.

Ker ni bilo primernih skladb, ob katerih bi ljudje plesali vse bolj priljubljene plese, so mnogi, danes povsem neznani glasbeniki, ki so igrali v kavarniških ansamblih na harmoniko, violino ali klavir, napisali krajše pesmi, ki so se ohranile v različnih jezikih in priredbah vse do današnjih dni. Mnoge pesmi so takrat posneli na gramofonske plošče, ki so zamenjale povoščene valje Thomasa Alva Edisona.

Iz tistega časa je tudi znana pesem Bela snežinka, ki jo je napisal Mario Kinel.

1. Ko sem te vprašal: »Me ljubiš,« si mi zmajala z glavo,

rekla mi nisi besede, čakal zaman sem to.

2. Sivi oblaki na nebu, jasno nebo so zastrli,

bela snežinka, ki pada, glej prvi sneg.

Trio: Sneg je, glej zunaj sneg je,

morda se spomniš, še enkrat na me.

Refren: Bela snežinka, ki pada,

spominja me nate in na vse tiste dni, noči.

V vedno večji in z vojno grozeči Nemčiji pa je leta 1940 Norbert Schultze napisal zelo znan in priljubljen tango o Lili Marlen.

V teh nemirnih časih so se mnogi ljudje zatekli k veri. Za božični čas je Leopold Belar napisal pesem Glej zvezdice božje.

1. Glej zvezdice božje migljajo lepo,

odprto široko je sveto nebo.

Duhovi nebeški se z raja vrste,

prepevajo slavo na zemljo hite.

Ogled risanke skladateljev tega časa: Čarovnikov učenec – Paul Dukas (1865–1935) in Noetova barka – Edward Elgar (1857–1934).